

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

Warszawa, dnia 30 kwietnia 1980 r.

Nr 2

Poz. 4 — 6

TRESC

Zarządzenia Ministra

poz. 4 — Nr 3 z dnia 7 lutego 1980 r. w sprawie powołania i zasad działania sztabów i zespołów do spraw usprawnienia transportu.

poz. 5 — Nr 4 z dnia 26 lutego 1980 r. w sprawie ustalania

wzoru części tabelarycznej operatu ewidencyjnego zmian geologicznych i przemysłowych zasobów złóż kopalin.

poz. 6 — Nr 5 z dnia 1 marca 1980 r. w sprawie szkolenia zawodowego spawaczy i stwierdzenia fachowego przygotowania do wykonywania robót spawalniczych.

4.

ZARZĄDZENIE Nr 3

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW
BUDOWLANYCH

z dnia 7 lutego 1980 r.

w sprawie powołania i zasad działania sztabów i zespołów do spraw usprawnienia transportu

(Znak: MT10-45234-2/80)

Na podstawie § 1 ust. 1 i 3 zarządzenia nr 52 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 września 1977 r. w sprawie powołania sztabów i zespołów do spraw usprawnienia transportu, w celu dostosowania struktury i organizacji sztabów do nowych zasad kierowania obsługą transportową resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych działa Sztab Resortowy do spraw przewozów, zwany dalej „Sztabem Resortowym”, w składzie:

Przewodniczący

— Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych nadzorujący sprawy transportu,

Zastępcy przewodniczącego

— Dyrektor Departamentu Mechaniki, Energetyki i Transportu,
— Naczelny Dyrektor Zjednoczenia Przedsiębiorstw Transportowo-Sprzętowych Budownictwa „TRANSBUD”

Członkowie:

— Dyrektor Departamentu Przemysłu Materiałów Budowlanych,
— Dyrektor Departamentu Budownictwa Ogólnego,

— Dyrektor Departamentu Budownictwa Przemysłowego,

— Generalny Dyrektor Zjednoczenia Przemysłu Cementowego, Wapienniczego i Gipsowego,

— Naczelny Dyrektor Zjednoczenia Przemysłu Kruszyw, Kamienia Budowlanego i Surowców Mineralnych,

— Naczelny Dyrektor Centrali Zaspokojenia Materiałowego Przemysłu Budowlanego.

2. Zadaniem Sztabu Resortowego jest rozwiązywanie podstawowych zagadnień oddziałujących na transport resortowy i obsługę transportową resortu, a w szczególności:

1) racjonalizacja powiązań transportowych producentów (nadawców przesyłek) z odbiorcami pod kątem optymalizacji i rejonizacji dostaw,

2) usprawnienie procesów produkcyjnych, powiązań kooperacyjnych, specjalizacji produkcji i gospodarki magazynowo-składowej w celu ograniczenia wielkości przewozów lub skrócenia ich odległości oraz przeciwdziałania wtórnym przewozom ładunków,

3) zapewnienie terminowości dostaw surowców i materiałów do produkcji oraz zbytu produkcji gotowej,

4) zapewnienie racjonalnego wykorzystania poszczególnych gałęzi transportu z uwzględnieniem odciążenia transportu kolejowego,

5) przystosowanie i wyposażanie bocznic kolejowych, magazynów oraz urządzeń ładunkowych do przyjmowania całych pociągów oraz wagonów cztero- i więcej osiowych,

6) przystosowanie ładunków, środków i urządzeń transportowych do pracy w warunkach zimowych oraz działanie w usuwaniu skutków mrozu i opadów śnieżnych,

7) zapewnienie rozwoju niekonwencjonalnych systemów transportu, a w szczególności rurociągowego i taśmociągowego, jak również w jednostkach ładunkowych, tj. w kontenerach, na paletach, w pakietach itp.,

8) intensyfikacja resortowego transportu samochodowego,

9) przystosowanie zakładów położonych nad drogami wodnymi do nadawania i odbioru ładunków przewożonych barkami żeglugi śródlądowej.

3. Sztab Resortowy sprawuje nadzór nad działalnością sztabów terenowych, o których mowa w § 2 ust. 1 oraz zespołów transportowych, o których mowa w § 3 ust. 1.

4. Przewodniczący Sztabu Resortowego może zobowiązać, w przypadku wystąpienia takiej potrzeby, przewodniczących sztabów terenowych oraz naczelników dyrektorów zjednoczeń do:

- 1) zorganizowania dyżurów mających na celu bieżącą analizę sytuacji przewozowej i podejmowanie doraźnych decyzji niezbędnych dla sprawnego działania transportu a przede wszystkim do zapobiegania powstawaniu przestojów wagonów kolejowych,
- 2) opracowywania i składania do Sztabu Resortowego niezbędnych informacji operacyjnych o sytuacji transportowej, a zwłaszcza o przestojach wagonów.

§ 2. 1. Powołuje się terenowe sztaby transportowe z siedzibą w:

- Bydgoszczy dla obszaru woj. woj.: bydgoskiego, toruńskiego, włocławskiego, płockiego, gdańskiego i elbląskiego,
- Katowicach dla obszaru woj. woj.: katowickiego i częstochowskiego,
- Krakowie dla obszaru woj. woj.: krakowskiego, bielskiego, nowosądeckiego, tarnowskiego, rzeszowskiego, krośnieńskiego i przemyskiego,
- Lublinie dla obszaru woj. woj.: lubelskiego, białopodlaskiego, chełmskiego, zamojskiego, kieleckiego, radomskiego i tarnobrzeskiego,
- Poznaniu dla obszaru woj. woj.: poznańskiego, leszczyńskiego, kaliskiego, konińskiego, miejskiego łódzkiego, piotrkowskiego, sieradzkiego i skierniewickiego,
- Szczecinie dla obszaru woj. woj.: szczecińskiego, gorzowskiego, koszalińskiego, słupskiego i pilskiego,
- Warszawie dla obszaru woj. woj.: stołecznego warszawskiego, olsztyńskiego, ciechanowskiego, ostrołęckiego, białostockiego, suwalskiego, łomżyńskiego i siedleckiego,
- Wrocławiu dla obszaru woj. woj.: wrocławskiego, opolskiego, wałbrzyskiego, zielonogórskiego, legnickiego i jeleniogórskiego.

2. W skład sztabów terenowych wchodzi:

Przewodniczący — dyrektor delegatury okręgowej Zjednoczenia „TRANSBUD”,

Członkowie: — członkowie dyrekcji zjednoczeń budownictwa mających swoje siedziby na obszarze działania sztabu, nadzorujący sprawy transportu,

— dyrektorzy przedsiębiorstw „TRANSBUD” mających swoje siedziby na obszarze działania sztabów,

— dyrektorzy kombinatów i przedsiębiorstw budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych wyznaczani przez przewodniczącego sztabu terenowego w uzgodnieniu z dyrektorami właściwych zjednoczeń.

Przewodniczący sztabów terenowych wyznaczają swojego zastępcę spośród członków sztabu.

3. Przewodniczący sztabu terenowego zapewni udział stałego przedstawiciela DOKP w pracach sztabu.

4. W pracach sztabów mogą uczestniczyć ponadto przedstawiciele innych jednostek organizacyjnych, współpracujących z budownictwem i pmb lub współdziałających z transportem budownictwa, zaproszeni przez przewodniczącego sztabu.

5. Przewodniczący sztabu terenowego ma prawo wzywania na posiedzenie sztabu dyrektorów kombinatów i przedsiębiorstw resortowych działających na obszarze działania sztabu. Stawienie się na posiedzenie sztabu jest obowiązkowe.

6. Do zadań sztabów terenowych, o których mowa w ust. 1 i 2 należy:

- 1) zapewnienie terminowego załadunku i wyładunku wagonów kolejowych podstawionych dla jednostek organizacyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych,
- 2) zapewnienie niezbędnej ilości ludzi, sprzętu i środków transportu samochodowego,
- 3) zapewnienie koordynacji prac związanych z przewozami i przeładunkami materiałów budowlanych,
- 4) zapewnienie odpowiednich warunków socjalnych pracownikom zatrudnionym przy pracach przewozowych i przeładunkowych,
- 5) zapewnienie skutecznych interwencji w przypadkach zakłóceń występujących w przewozach i przeładunkach,
- 6) uruchomienie na węzłowych stacjach kolejowych, w porozumieniu z odpowiednimi jednostkami kolei państwowych a także z nadawcami ładunków, w tym szczególnie ładunków masowych i łatwo zamarzających, punktów awizacji spływu pociągów (wagonów) dla zapewnienia informacji o nadchodzących dostawach ładunków,
- 7) zapewnienie niezbędnej dla okresów szczytowych ilości pracowników ładunkowych oraz sprawnego systemu ich zawiadamiania o terminie podejmowania pracy i przewozów na miejsce pracy,
- 8) zabezpieczenie niezbędnego sprzętu i taboru samochodowego stale zaangażowanego do prac ładunkowych i przewozów oraz ustalenie jakiego dodatkowego sprzętu i samochody pracujące normalnie na budowach lub w zakładach przemysłu materiałów budowlanych będą w przypadkach awarii natychmiast przekazywane do rozładunku lub załadunku wagonów.

9) zorganizowanie ewidencji ponadnormatywnych przestojów wagonów w jednostkach organizacyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych zgodnie z ewidencją kolejową.

7. Sztaby terenowe są uprawnione do podejmowania ustaleń wiążących wszystkie jednostki organizacyjne resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych działających na terenie objętym zakresem działania sztabu.

8. Sztaby terenowe nawiążą wzajemne współdziałanie oraz zapewnią współpracę ze sztabami wojewódzkimi do spraw usprawniania transportu zwanymi dalej „sztabami wojewódzkimi” powołanymi na podstawie zarządzenia nr 52 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 września 1977 r., o którym mowa we wstępie.

9. Sztaby terenowe sprawują nadzór nad działalnością zespołów transportowych, o których mowa w § 3 ust. 1 działających na terenie objętym zakresem działania sztabów.

§ 3. 1. Naczelní dyrektory zjednoczeń budownictwa (jednostek równorzędnych) i przemysłu materiałów budowlanych, są zobowiązani do utworzenia w większych zakładach pracy, w uzgodnieniu z właściwymi przewodniczącymi sztabu terenowego, w których transport ma istotne znaczenie dla wykonania zadań produkcyjnych — zespołów do spraw usprawnienia transportu, zwanych dalej „zespołami transportowymi”.

2. Zadaniem zespołu transportowego jest rozwiązywanie podstawowych zagadnień transportowych zakładu, a w szczególności:

- 1) usprawnienie czynności ładunkowych przez racjonalną organizację pracy, właściwe przygotowanie frontów ładunkowych, mechanizację prac, utrzymanie urządzeń ładunkowych w należytym stanie, skracanie postoju środków transportowych oraz pełne wykorzystanie ich ładowności,
 - 2) intensyfikacja wykorzystania własnego transportu samochodowego,
 - 3) racjonalizacja przewozów, zwłaszcza przeciwdziałanie przewozom zbędnym, wtórnym i na nieekonomiczne odległości oraz organizowanie wysyłki towarów w zwartych składach pociągów i stosowanie zasad grupowo-kierunkowego nadawania przesyłek wagonowych,
 - 4) współdziałanie w utrzymaniu sprawności technicznej i usuwanie powstałych na terenie zakładu uszkodzeń środków transportowych przewoźników publicznych,
 - 5) przygotowanie zakładowych środków i urządzeń transportowych do pracy w warunkach zimowych oraz ładunków przeciw zamarzaniu,
 - 6) współdziałanie z właściwymi jednostkami organizacyjnymi transportu kolejowego, samochodowego oraz dróg publicznych w zwalczaniu skutków mrozów i opadów śnieżnych.
3. Na czele zespołu transportowego stoi wyznaczony przez kierownika zakładu jego zastępca.

§ 4. Wszystkie jednostki organizacyjne resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych są zobowiązane do realizacji ustaleń podejmowanych przez Sztab Resortowy i sztaby terenowe w zakresie odnoszącym się do ich działalności oraz udzielania maksymalnej pomocy w pracy tych sztabów.

§ 5. Tracą moc.

— zarządzenie Nr 2 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 14 stycznia 1976 r. w sprawie usprawnienia przewozów,

— zarządzenie Nr 36 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 18 października 1977 r. w sprawie powołania sztabów i zespołów do spraw usprawnienia transportu w budownictwie.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER
A. Glazur

3.

ZARZĄDZENIE Nr 4

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 26 lutego 1980 r.

w sprawie ustalenia wzoru części tabelarycznej operatu ewidencyjnego zmian geologicznych i przemysłowych zasobów złóż kopalin

(Znak: MB-5/KN/80)

Na podstawie § 7 zarządzenia Prezesa Centralnego Urzędu Geologii z dnia 11 maja 1976 r. w sprawie prowadzenia ewidencji zasobów złóż kopalin (Monitor Polski Nr 23, poz. 105) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa (kombinaty) resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych eksploatujące złoża kopalin są obowiązane prowadzić ewidencję zmian w stanie zasobów złóż według wzoru części tabelarycznej operatu ewidencyjnego zmian geologicznych i przemysłowych zasobów złóż kopalin, stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia.

2. Wytyczne w sprawie prowadzenia ewidencji zmian w stanie zasobów złóż kopalin stałych geologicznych i przemysłowych określa załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
w z. W. Cymbała

Załącznik nr 1 — patrz strona 4.

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 4 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 26 lutego 1980 r.

WYTYCZNE

w sprawie prowadzenia ewidencji zmian w stanie zasobów złóż kopalin stałych geologicznych i przemysłowych eksploatowanych w resorcie budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych

1. Wytyczne określają zakres prowadzenia ewidencji zmian w stanie zasobów złóż kopalin stałych geologicznych i przemysłowych będących przedmiotem zagospodarowania górniczego i eksploatacji w resorcie budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych oraz sposób ich wykazania w operacie ewidencyjnym.

2. Ewidencja zasobów złóż kopalin stałych polega na ustalaniu zmian w zatwierdzonych geologicznych i przemysłowych zasobach złóż powstałych w wyniku:

- 1) dokładniejszego rozpoznania złóż,
- 2) eksploatacji złóż,
- 3) przeklasyfikowania geologicznych zasobów bilansowych do geologicznych zasobów pozabilansowych lub przemysłowych do zasobów nieprzemysłowych bądź geologicznych zasobów pozabilansowych do bilansowych lub zasobów nieprzemysłowych do zasobów przemysłowych,
- 4) zmian granic złóż.

3. Przedsiębiorstwa (kombinaty) aktualizują w operacie ewidencyjnym zasoby złóż znajdujące się w ich gestii — w okresach jednorocznych.

Operat ewidencyjny składa się z trzech zasadniczych części: tekstowej, tabelarycznej i graficznej. W wyniku tej aktualizacji, przedsiębiorstwa podają stan zasobów dla złóż będących w ich ewidencji na początek nowego roku obliczeniowego.

4. Operat ewidencyjny powinien ujmować zmiany w zatwierdzonych geologicznych i przemysłowych zasobach złóż kopalin powstałe wskutek przeklasyfikowania zasobów, o których mowa w ust. 2 pkt 3 oraz eksploatacji złóż.

5. Przedsiębiorstwo „Kombinat” obowiązane jest sporządzić w terminie do dnia 31 marca każdego roku operat ewidencyjny i załączyć do posiadanego egzemplarza zatwierdzonej dokumentacji geologicznej (karty rejestracyjnej) oraz do posiadanego egzemplarza zatwierdzonego projektu zagospodarowania złóż kopalin. Operat ewidencyjny ujmuje zaktualizowany stan geologicznych i przemysłowych zasobów złóż kopalin na dzień 1 stycznia danego roku.

6. Operat ewidencyjny powinien zawierać w części tabelarycznej zestawienie zmian w zasobach złóż na wzorze, sta-

nowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia, a w część graficzną — kopię mapy złoża z naniesionymi zmianami zasobów geologicznych i przemysłowych, stwierdzonymi w okresie sprawozdawczym przy wykonywaniu robót badawczych i eksploatacyjnych.

Część tekstowa powinna zawierać krótkie omówienie charakterystyki eksploatacji w roku sprawozdawczym oraz omówienie zmian w stanie zasobów wraz z podaniem przyczyn ich powstania.

7. Wszystkie zmiany w stanie zasobów nanosi się na odpowiednią kopię mapy zasobów złoża. Mapy, jeżeli zostanie zachowana ich czytelność, mogą być wykorzystane wielokrotnie.

8. Dla utrzymania przejrzystości operatu ewidencyjnego koniecznym jest przestrzeganie zasady ujednoliconej numeracji parcel (pól) obliczeniowych w tabelach i na mapach zasobów.

9. Przy oznaczaniu parcel (pól) obliczeniowych zaleca się stosować numerację narastającą. Poszczególne parcele powinny posiadać zawsze ten sam numer, a w przypadku ich wyeksploatowania numery te nie mogą być ponownie wprowadzane do oznaczeń innych parcel w danym operacie obliczeniowym.

10. Parcela, w której eksploatacja górnicza spowodowała jej rozdzielenie na dwie lub kilka odrębnych części, może być oznaczona w ten sposób, że każda z nowo powstałych części zachowuje swój pierwotny symbol uzupełniony dodatkowym indeksem, np. 2/1, 2/2, 2/3.

11. Ewidencję zasobów geologicznych i przemysłowych wykonuje się w rozbięciu na kategorie poznania: A, B, C₁, C₂ dla złóż udokumentowanych, zarejestrowanych i szacunkowych.

12. Akceptacji zmian w stanie zasobów, wykazanych w operacie ewidencyjnym, dokonuje na wniosek przedsiębiorstwa (kombinatu) — kierownik jednostki nadrzędnej.

MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Zjednoczenie

Przedsiębiorstwo /kombinat/

Wzór części tabelarycznej operatu

ewidencyjnego zmian geologicznych i przemysłowych zasobów złóż kopalin

Załącznik nr 1

do zarządzenia Nr 4 Ministra Budownictwa i Przemysłu
Materiałów Budowlanych z dnia 26 lutego 1980 r.

Nazwa złoża

Kopalnia główna

Gmina, woj.

Lp.	Stan i zmiany w stanie zasobów	Zmiany w parcelach					ZASOBY GEOLOGICZNE w tys. ton												Zasoby prze- mysłowe w tys. ton			Zasoby nieprzemysłowe w tys. ton						
		Nr bloków obliczeniow.	Pow. bloków obliczeniow.	Sr. miąższ. złoża w bloku obliczeniow.	Objętość złoża w bloku oblicze- niowym	Ciężar obję- ściowy	Bilansowe						Pozabilansowe						A+B			A+B			A+B			
							bez filarów ochronnych			w filarach ochronnych			bez filarów ochronnych			w filarach ochronnych												
							A+B	C ₁	C ₂	A+B	C ₁	C ₂	A+B	C ₁	C ₂	A+B	C ₁	C ₂										A+B
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	
1.	Stan na 1. I. 19. . . .																											
2.	Zmiany /przyrosty/ w stanie zasobów z tyt. przekwalifi- kowania																											
3.	Zmiany /ubytki/ w stanie zasobów ogół. w tym: 1/ z przekwalifiko- wania zasobów 2/ eksploatacji i strat, z tego : - wydobyte kopaliny /netto/użyteczne/ - straty eksploatac. - straty pozeksplo- atacyjne lub straty w zasobach nie- przemysłowych																											
4.	Stan na 31. XII. 19. . .																											
5.	Straty przeróbce																											
6.	Wskaźnik wykorzysta- nia złoża /dotyczy kolumn 8, 9 i 10/																											

Miejscowość:

Sporządził:

/stanowisko, imię, nazwisko, podpis/

Kierownik jednostki sporządzającej:

/stanowisko, imię, nazwisko, podpis/

Akceptacja kierownika jednostki nadrzędnej:

/stanowisko, imię, nazwisko, podpis/

6.

ZARZĄDZENIE Nr 5

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 1 marca 1980 r.

w sprawie szkolenia zawodowego spawaczy i stwierdzenia fachowego przygotowania do wykonywania robót spawalniczych

(Znak: KA-4/KG/80)

W związku z uchwałą Nr 35 Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1974 r. w sprawie podnoszenia w formach pozaszkolnych kwalifikacji zawodowych robotników zatrudnionych w jedno-

stkach gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 7, poz. 50), dla zapewnienia należytej jakości robót spawalniczych wykonywanych przez jednostki organizacyjne resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych — zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki organizacyjne resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych mogą zatrudniać przy wykonywaniu robót spawalniczych tylko takich pracowników, którzy posiadają fachowe przygotowanie w tym zakresie i uprawnienia stwierdzone dokumentami, o których mowa w § 2.

§ 2. 1. Uprawnienia do wykonywania robót spawalniczych mogą uzyskać pracownicy, którzy ukończyli odpowiedni kurs spawalniczy, złożyli z wynikiem pomyślnym egzamin przed zespołem egzaminacyjno-kwalifikacyjnym spawaczy, powoła-

nym w trybie określonym w § 9 i otrzymali dokumenty w formie:

- 1) książki spawacza lub
- 2) uprawnienia spawalniczego, stwierdzające zakres ich fachowego przygotowania do wykonywania robót spawalniczych według wytycznych, określonych w załączniku do zarządzenia.

2. Książkę spawacza lub uprawnienie spawalnicze mogą także otrzymać absolwenci szkół zawodowych, o ile w toku nauki szkolnej zostali odpowiednio przeszkoleni w zakresie wykonywania robót spawalniczych i złożyli z wynikiem pomyślnym egzamin przed zespołem egzaminacyjno-kwalifikacyjnym spawaczy, o których mowa w ust. 1.

§ 3. Zjednoczenia (jednostki równorzędne) nadzorujące jednostki organizacyjne prowadzące roboty spawalnicze powinny rozwijać szkolenie zawodowe spawaczy w takim zakresie, aby zapewnić, stosownie do bieżących i przewidywanych potrzeb, wykształcenie odpowiedniej kadry spawaczy.

§ 4. 1. Szkolenie zawodowe pracowników, którzy mają być zatrudnieni przy wykonywaniu robót spawalniczych, zwanych dalej „spawaczami”, należy organizować w formie kursów zawodowych, zwanych dalej „kursami spawalniczymi”.

2. Kursy spawalnicze mogą być prowadzone, z uwzględnieniem przepisu § 7 ust. 2, pkt 2, przez:

- 1) ośrodki kształcenia i doskonalenia zawodowego kadr,
- 2) przedsiębiorstwa (kombinaty) — systemem wewnątrzzakładowym — pod warunkiem, że posiadają właściwą bazę dydaktyczną i spełniają inne wymagania niezbędne dla sprawnego i prawidłowego przebiegu procesu nauczania.

3. Zjednoczenia (jednostki równorzędne) powinny dążyć do koncentracji szkolenia zawodowego spawaczy w ośrodkach kształcenia i doskonalenia zawodowego kadr.

§ 5. Szkolenie zawodowe spawaczy należy organizować na podstawie programów nauczania zatwierdzonych przez Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w uzgodnieniu z Ministerstwem Oświaty i Wychowania i Ministerstwem Przemysłu Maszyn Ciężkich i Rolniczych.

§ 6. 1. Nadzór nad kursami spawalniczymi prowadzonymi przez jednostki organizacyjne, o których mowa w § 4 ust. 2, sprawują właściwe zjednoczenia (jednostki równorzędne).

2. Naczelni (generalni) dyrektorzy zjednoczeń (jednostek równorzędnych) zapewniają:

- 1) wyposażenie jednostek organizacyjnych, prowadzących szkolenie zawodowe spawaczy, w nowoczesny sprzęt spawalniczy,
- 2) inne warunki niezbędne dla prawidłowego przebiegu szkolenia.

§ 7. 1. Koordynację w zakresie szkolenia zawodowego spawaczy w resorcie budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych sprawuje Zjednoczenie Konstrukcji Stalowych i Urzędzeń Przemysłowych „Mostostal” przez Spawalniczy Ośrodek Budownictwa.

2. Do zadań Zjednoczenia Konstrukcji Stalowych i Urzędzeń Przemysłowych „Mostostal” w zakresie, o którym mowa w ust. 1, należy:

- 1) bilansowanie potrzeb jednostek organizacyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych na spawaczy oraz planowanie ich szkolenia zawodowego,
- 2) wyrażanie zgody na prowadzenie kursów spawalniczych przez jednostki organizacyjne, o których mowa w § 4 ust. 2,
- 3) prowadzenie ewidencji kursów spawalniczych,
- 4) inicjowanie opracowywania poradników zawodowych oraz innych nowoczesnych pomocy dydaktycznych dla potrzeb szkolenia zawodowego spawaczy,

5) opracowywanie — przy współudziale zainteresowanych jednostek organizacyjnych — projektów programów nauczania dla potrzeb kursów spawalniczych i przedstawianie ich do zatwierdzenia Ministerstwu Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,

6) rozpowszechnianie obowiązujących programów nauczania stosowanych na kursach spawalniczych,

7) dokonywanie analiz i ocen bazy dydaktycznej oraz innych warunków niezbędnych dla prawidłowego przebiegu szkolenia praktycznego spawaczy,

8) przedstawianie wniosków naczelnym (generalnym) dyrektorom zjednoczeń (jednostek równorzędnych) w sprawach wyposażenia ośrodków kształcenia i doskonalenia zawodowego kadr w nowoczesny sprzęt spawalniczy,

9) prowadzenie kontroli w zakresie prawidłowego prowadzenia kursów spawalniczych, a w razie stwierdzenia rażących uchybień w przebiegu szkolenia — wstrzymanie lub zamknięcie kursu,

10) organizowanie kontroli w zakresie posiadania przez pracowników wykonujących roboty spawalnicze uprawnień do wykonywania tych robót,

11) zgłaszanie do Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wniosków w sprawach wyróżnień dla pracowników jednostek organizacyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, którzy szczególnie zasłużyli się dla rozwoju kształcenia i doskonalenia zawodowego spawaczy.

§ 8. 1. Powołuje się Komisję Egzaminacyjno-Kwalifikacyjną Spawaczy, zwaną dalej „Komisją”.

Komisja działa przy Zjednoczeniu Konstrukcji Stalowych i Urzędzeń Przemysłowych „Mostostal”.

2. W skład Komisji wchodzi:

1) przewodniczący — powołany przez dyrektora Departamentu Kadr i Szkolenia Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na wniosek naczelnego dyrektora Zjednoczenia Konstrukcji Stalowych i Urzędzeń Przemysłowych „Mostostal”,

2) członkowie — powołani przez naczelnego dyrektora Zjednoczenia Konstrukcji Stalowych i Urzędzeń Przemysłowych „Mostostal” na wniosek naczelnych dyrektorów zainteresowanych zjednoczeń, a w szczególności:

- a) Zjednoczenia Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych,
- b) Zjednoczenia Budownictwa „Warszawa”,
- c) Zjednoczenia Przemysłu Betonów,
- d) Zjednoczenia Mechanizacji Budownictwa „ZREMB”,
- e) Generalnej Dyrekcji Budownictwa Hydrotechnicznego i Rurociągów Energetycznych „Energoł”.

3. Do zadań Komisji należy:

- 1) nadzorowanie przebiegu egzaminów i kwalifikowania spawaczy przed zespołami egzaminacyjno-kwalifikacyjnymi spawaczy, o których mowa w § 9,
- 2) ustalanie wymagań i kryteriów egzaminacyjnych,
- 3) dokonywanie okresowych ocen poziomu szkolenia spawaczy,
- 4) decydowanie o uznaniu uprawnień spawacza uzyskanych w innych resortach oraz w innych krajach,
- 5) pozbawianie spawaczy uprawnień (książki spawacza lub uprawnienia spawalniczego) na wniosek kierownika zakładu pracy zatrudniającego spawacza, organu kontrolującego lub przewodniczącego zespołu egzaminacyjno-kwalifikacyjnego spawaczy.

4. Wydatki związane z działalnością Komisji pokrywa Zjednoczenie Konstrukcji Stalowych i Urzędzeń Przemysłowych „Mostostal”, które również zapewnia obsługę biurową Komisji.

5. Za posiedzenia Komisji, odbywane w godzinach pozasłużbowych, przysługuje wynagrodzenie w wysokości:

- 1) dla przewodniczącego — 57 zł,
- 2) dla członków i sekretarza — po 38 zł.

§ 9. 1. Egzaminy słuchaczy kursów spawalniczych przeprowadzają zespoły egzaminacyjno-kwalifikacyjne spawaczy.

2. Zespoły egzaminacyjno-kwalifikacyjne spawaczy powołuje oraz wyznacza ich przewodniczących przewodniczący Komisji.

3. Członkami zespołów egzaminacyjno-kwalifikacyjnych spawaczy mogą być osoby posiadające odpowiednie wykształcenie i praktykę w dziedzinie spawalnictwa.

4. Przewodniczący oraz członkowie Komisji mogą uczestniczyć w pracach zespołów egzaminacyjno-kwalifikacyjnych jako przewodniczący tych zespołów.

5. W skład zespołu egzaminacyjno-kwalifikacyjnego spawaczy wchodzi:

- 1) przewodniczący,
- 2) trzech członków,
- 3) sekretarz.

6. Za udział w pracach zespołu egzaminacyjno-kwalifikacyjnego spawaczy, działającego poza godzinami pracy, przysługuje wynagrodzenie w wysokości:

- 1) dla przewodniczącego — za przygotowanie, uczestniczenie i czuwanie nad przebiegiem całości egzaminu — 20 zł od każdego egzaminowanego,
- 2) dla członków — po 15 zł od każdego egzaminowanego,
- 3) dla sekretarza — 8 zł od każdego egzaminowanego.

7. Wydatki związane z przeprowadzeniem egzaminów przez zespół egzaminacyjno-kwalifikacyjny spawaczy pokrywa organizator kursów spawalniczych.

§ 10. 1. Egzaminy, o których mowa w § 9, przeprowadzane są w miejscu zorganizowania kursu spawalniczego, bezpośrednio po zakończeniu kursu.

2. Ośrodek dokształcania i doskonalenia kadr oraz przedsiębiorstwo (kombinat), w którym zespół egzaminacyjno-kwalifikacyjny spawaczy przeprowadza egzaminy, powinny zapewnić warunki umożliwiające sprawne przeprowadzenie egzaminów.

§ 11. Szczegółowe zasady i tryb egzaminowania i kwalifikowania spawaczy, przyznawania im oraz pozbawiania uprawnień (książki spawacza i uprawnień spawalniczych) określi w drodze instrukcji naczelny dyrektor Zjednoczenia Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal”, zatwierdzonej przez Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 12. Książki spawacza oraz uprawnienia spawalnicze wydaje Spawalniczy Ośrodek Budownictwa na wniosek przewodniczącego zespołu egzaminacyjno-kwalifikacyjnego spawaczy, a duplikaty tych dokumentów w przypadkach ich zniszczenia lub zagubienia — na wniosek zainteresowanej osoby.

§ 13. Spawalniczy Ośrodek Budownictwa prowadzi Centralny Rejestr Spawaczy, do którego zadań należy:

- 1) przechowywanie akt po przeprowadzeniu egzaminów w zespołach egzaminacyjno-kwalifikacyjnych spawaczy.

2) prowadzenie rejestru wydanych spawaczom książek spawacza i uprawnień spawalniczych,

3) przyjmowanie wniosków o wymianę zniszczonej lub wydanej, w miejsce zagubionej, książki spawacza lub uprawnienia spawalniczego.

§ 14. Szczegółowe zasady i warunki organizowania kursów spawalniczych oraz prowadzenia wymaganej dokumentacji określi w drodze instrukcji naczelny dyrektor Zjednoczenia Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal”, zatwierdzonej przez Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1980 r.

MINISTER
A. Glazur

Załącznik do zarządzenia nr 5 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 marca 1969 r.

WYTYCZNE

w sprawie stwierdzania w książce spawacza i uprawnieniach spawalniczych zakresu uprawnień do wykonywania robót spawalniczych w resorcie budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych

1. Dokumentami uprawniającymi do wykonywania robót spawalniczych w resorcie budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych są:

- 1) książka spawacza,
- 2) uprawnienie spawalnicze (według załączonego wzoru).

2. Książka spawacza jest dokumentem uprawniającym do wykonywania następujących robót spawalniczych:

- 1) spawania i napawania gazowego,
- 2) lutowania twardego i lutowania,
- 3) spawania łukowego ręcznego i półautomatycznego (różnymi metodami).

3. Uprawnienie spawalnicze jest dokumentem uprawniającym do wykonywania następujących robót spawalniczych (lub pokrewnych spawaniu):

- 1) automatycznego spawania i napawania łukowego (różnymi metodami),
- 2) automatycznego spawania elektrodożłowego,
- 3) automatycznego spawania plazmowego,
- 4) automatycznego napawania i natapiania metali (łukowego, plazmowego, elektrowibracyjnego),
- 5) zgrzewania (różnymi metodami),
- 6) spawania i zgrzewania egzotermicznego,
- 7) cięcia i złobienia termicznego metali (różnymi metodami),
- 8) spajania tworzyw sztucznych,
- 9) metalizacji natryskowej,
- 10) procesów pomocniczych związanych ze spawaniem (płomieniowego podgrzewania, wyzarzania i prostowania).

4. Uzyskane kolejne kwalifikacje fachowe do wykonywania robót spawalniczych, o których mowa w ust. 2 i 3, wpisywane są odpowiednio do książki spawacza lub uprawnienia spawalniczego.

WZÓR

uprawnienia spawalniczego

— 1 —

Zjednoczenie Konstrukcji Stalowych
i Urządzeń Przemysłowych „Mosto-
stal” Spawalniczy Ośrodek Budow-
nictwa

UPRAWNIENIE SPAWALNICZE

Nr

Nazwisko

Imię

Imię ojca

uprawnienie ważne łącznie z dowo-
dem osobistym

Seria

Nr

— 2 —

Na podstawie zarządzenia nr 5 Mi-
nistra Budownictwa i Przemysłu
Materiałów Budowlanych z dnia
1 marca 1980 r. w sprawie szkolenia
zawodowego spawaczy oraz stwier-
dzenia fachowego przygotowania do
wykonywania prac spawalniczych
(Dz. Urz. MBiPMB Nr 2, poz. 6)
przyznano Obywatelowi (ce) upraw-
nienie spawalnicze w zakresie:

1)

miejscowość, data

Kierownik Spawalniczego Ośrodka
Budownictwa

— 3 —

2)

miejscowość, data

Kierownik Spawalniczego Ośrodka
Budownictwa

3)

miejscowość, data

Kierownik Spawalniczego Ośrodka
Budownictwa

4)

miejscowość, data

Kierownik Spawalniczego Ośrodka
Budownictwa

— 4 —

Uwagi i upomnienia

podpis

WARUNKI PRENUMERATY

Prenumeratę na kraj przyjmują oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch” oraz urzędy pocztowe i doręczyciele:

- do 25 listopada na cały rok następny,
- w każdym czasie w ciągu danego roku bieżącego z realizacją wstecz od numeru 1 wydanego za ten rok.

Cena prenumeraty rocznej zł 42,—

Jednostki gospodarki uspołecznionej, instytucje i organizacje społeczno-polityczne składają zamówienia w miejscowych Oddziałach RSW „Prasa-Książka-Ruch”.

Zakłady pracy i instytucje w miejscowościach, w których nie ma Oddziałów RSW oraz prenumeratorzy indywidualni, zamawiają prenumeratę w urzędach pocztowych lub u doręczycieli.

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę, która jest o 50% droższa od prenumeraty krajowej, przyjmuje RSW „Prasa-Książka-Ruch” Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa, konto PKO nr 1531-71.

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANÝCH
Gabinet Ministra

Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-015, w. 585

Wydawca
CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI BUDOWNICTWA
Wydział Wydawniczy

Warszawa, ul. Instalatorów 7c, tel. 46-04-21, w. 150

INDEKS 35574